

Smarkūs ir kruvini mūšiai Lybijoje

Rytuose vokiečių ofensyva visu smarkumu vyksta toliau. Turkija išsilaikejanti neutrali. Kvailos lenkų emigrantų kombinacijos

TELEFONU IS BERLYNO

Vos spėjusi palažoti tragiškai žuvusį generolą Udet, Vokietija vėl apsigaubė gedulu; ši kartą ji liūdi ne ekusi pasaulinio garso lakūno pulkininko Moelders. Žinia apie šio jauno — vos 28 metų amžiaus — lakūno mirti tiek sujaudino Berlyna, kad vokar, sekmadienį, Berlyne daugiau apie nieką ir nebubo kalbama, kaip apie Moelders. Visa sekundienio ir pirmadienio rytą spauda išidėjo Moelders paveikslą, kartu nušieddama jo kaip lakūno paslėkā karjerą. Pažymina, kad Molders netekimas yra didelis nuostolis vokiečių aviacijai. Pu'k. Moelders už ypatingus nuopelnus šiam kare ir narsumą buvo gaves ažuolo lapus prie Geležinio Kryžiaus riterio kryžiaus ir kitočių išskirinių pasižymėjimo ženklu.

Kariniai Vokietijos sluckeniu teigimu, vokiečių ofensyva Rytuose vien smarkumu sėkmintai vystosi toliau. Ypačingai smarkiai vokiečiai spaudžia Maskvos fronte; tatai pripažista ir patys bolševikai, pažymēdami, kad vokiečiai veda prie Maskvą vieną iš smarkiausiu puolimui ir kad ju, sovietu, padėtis esant kritiška. Pėtų fronte, Ros'os užemus, vokiečiai spaudimas taip pat nesilpnėjės. Lybijoje, kaip pažymima vokiečių kariniuose sluoksniuose, vyksta smarkūs ir labai kruvini mūšiai; tokiai mūšiai, kaip daabriniai, tiek ore, tiek sausumoje. Lybiya nesant mažiaus. Anglams pirmos omis puolimo dienomis pavykė laimeti kiek teritorijos, bet a' neturi didesnės reikšmės. Anglų teigimas apie Sol'lumo ir Bardijos paėmimą tuose sluoksniuose nepatvirtinamas, betgi kartu pažymima, kad anglų puolimas, neapsant jų didelį nuostoliu tankais ir lėk'uva, visu smarkumu vyksta toliau. Tie puolimai vokiečiai ir italių esą atmušami.

Ne tik Italų, bet ir prancūzų Afrika kreipia į save dėmesi. Vašingtono grasinimai Vichy vyriausybei po gen. Weygando paleidimo atsargon Wilhelmstrassēs sluoksniu komentuojami ta prasme, kad Jungtinės Amerikos Valstybės turinčios kokių tai slaptų planų prancūzų Afrikos atžvilgiu. Tie planai, esą, greičiausiai paaškėsia per artimiausias sarašą. Wilhelmstrassēs sluoksnių nepatvirtinta pa-sklidusiu gandu apie vokiečių karinės misijos išvykimą prancūzų Afrikon; taip pat dementuojamai pranešimai, esą, artimiausiu laiku Petainas ir Darlanas susitiks a' su vadovaujančiais Vokietijos valstybės vyrais.

Pulkininkas J. Petruitis

Kaip jie mus sušaudė

71

Ta nakti nė kiek negalėjau užmigti. Išaušus raudonarmiečiai atsikėlė ir išėjo, bet savo šautuvus paliko sumestus pirkaitės kampe. Žiūriu pro laželį, kas kieme darosi. Labai nustebau pamates juos mėtant į patvorius ir daržus šautuvus, šalmus, kepure ir uniformų ženklus. Aukštėsių laipsnių komandirai ir politrukai persirenginėjo civiliais drabužiais. Iš viso komatési, kad čia jau nebe ginkluota kariuomenė, bet netvarkinga gauja. Labai apsidžiaugiau matydamas, kad man jau nebegresia joks parovus, kad dabar ir aš galiu visiškai drąsiai maišytis tarp tokios minios ir sužinoti, kas juos ištiko.

Nieko nelaukdamas, atskéliau ir išėjau į gatvę. Saulė jau buvo gan aukštai pakilusi ir gerokai kaitino. Molotovo kolchozas gan didelis, ir kaimo gatvė labai ilga. Kolchozininkai nieko nedirbo, tik, grupelėmis sédėdavai patvoriuose ir ant slenkščių, kažin ką šnibzdėjosi tarp savęs. Kolchozininkų vaikai, patvoriais vaikščiodami, rankojo išmėtytus šovinius, rankines granatas ir šautuvus, kurių ištisos krūvos buvo pri-mėtytos, bandė, ar taiklūs.

Prie patakos fabriko ant priemenės slenkščio

sėdėjo mano geroji senutė su vikriaja mergaitė, kuri man valgyti nešiojo, ir kalbėjosi su čia pat kieme, ant pievelės, sédinčiai raudonarmiečiai, kurie praše ją duoti pieno ir patakos.

— Aš jums, balandėliai, nieko negaliu duoti, nes nieko neturiu, o kolchozo karvės dar ganykloje nemelžtos. Ko jūs čia, vargšai, dar laukiate, juk iš visų pusų esate apsupti. Puchovičius ir Červénė jau vokiečiai užémė, sako, jau jie ir pas Bereziną nuvažiavo. Greičiau eikite ir geruoju pasiduokite vokiečiams. Šiandien viena moteris gržo į Červénės ir sakė, kad geruoju pasiduodantiems raudonarmiečiams vokiečiai nieko blugo nedaro, dar ir pavalgydina. Greičiau tik keliaukite sveiki, nes, ko gero, dar ir mums čia pridarysite „bédos“ — atskris vokiečių léktuvą arba atvažiuos jų tankas, ir visą mūsų kaimą gali sudeginti.

— E, mus pardavė mūsų vadai ir komandrai. Jie kažin kur išbégiojo, o mus vienus palioko, — teisinosi senukei raudonarmiečiai. — Kaip mes galime kariauti, kad mes trečia diena nieko nevalgėme...

Tuo pat metu atėjo vienas žmogus iš Zapalčių kolchozo, kuris yra pusantro kilometro nuo Molotovo kolchozo, ir pranešė, kad atvažiavęs vienas vokiečių tankas kulkosvaidžiai apšaudė jų kaimą, išvaikęs visus ten buvusius raudonarmiečius, užmušęs vieną kolchozininką ir arkli.

— Velniai žino, kokie nepaprasti vokiečių tankai. Tokie mažiukai, taip tykiai ir labai greitai važiuoja, kąd nieko neišgirsti ir nepamatati, iš kur jie taip staiga, kaip iš žemės išlinde, pasirodo ir pradeda šaudyti, — pasakoja Za-

„Naujenomis“, „Draugu“, „Amerika“, „Keleiviu“ ir kitais ant lietuviškumo pagrindo stovinčiais laikraščiais, kitoje gi dirba kompartija su savo organais „Laisve“ ir „Vilnim“, atstovaujanti Maskvos interesams. Abu bolševikiniai laikraščiai vis dar nesiliauja įrodinėje, jog Stalino likaj buvę auksa laikai Lietuvoje. Visus bolševikų ištremtuosius bei nukankinuosis l'etuvius jie vadina „fašistų agentais“, o lietuvių partizanų sukilimą prieš bolševikus j'je apibūdina kaip išdavikų darbą. Tačiau stal'lininkai tarp lietuvių neturi pasisekimo. Lietuvių tautos laisvei atstovaujanti Amerikos lietuvių spaudo tiems rėksčiamas neruginti jam faktas užciaupia burną. Pasaruoju metu žymiai padidėjotos spaudos tiražas. Apskritai, ivyko didelė Amerikos lietuvių konsolidacija, padidėjė ju susidomėjimas Lietuva ir jos likimui šiai audringais d'žiojo socialiniu ir politiniu Europos perversmo laikais. Suorganizuota ellė komitetų, kurių tikslas eikti pagalbą tiek išvežtiesiems i Rusijos giluma, tiek broliams Lietuvoje.

Dr. P. A.

Vašingtonas pesimistiškai žiūri į pasitarimus su Japonija

VAŠINGTONAS. XI. 22. Penktadienį per pasikalbėjimą su spaudos atstovais užsienių reikalų ministras Hullis pareiškė, kad ligoliomai pasitarimai su japonais nieko naujo nėra davę. Kaip čia pranešama, užsienių reikalų ministerijos siuksniuose į galutinius Vašingtono pasitarimų rezultatus žiūrima pesimistiškai.

AMERIKA SUDARE SUTARTI SU ISLANDIJA

VAŠINGTONAS. XI. 22. Vakar per pasikalbėjimą su spaudos atstovais Hullis pranešė, kad jis pasirašė su Islandijos pasiuntinius susitarimą dėl pagalbos teikimo Islandijai, remiantis nuomojimo ir skolinimo įstatymu. Tačiau, kaip pareiškė Hullis, tame susitarime daugiau užtikrinamas tokios pagalbos teikimas, o ne atskirai nustatomos pagalbos teikimo smulkmenos. Politiniuose sluoksniuose iš šio Hullio pareiškimo daroma išvada, kad šis susitarimas taip skubiai buvo pasirašytas, siekiant padėti Islandijos vyriausybei, kuri susiduria su nuolatiniais sunkumais, nepaprastai pakilius maisto produktų kainoms ryšium su Jungtinės Valstybių tos salos okupavimu.

Kardinolo Baudrillarto pareiškimas

BUENOS AIRES. Kur lieidžia apibréžę, nurodydamas, kad jau trys mėnesiai vedamos derybos tik dėl pirkimo tokų gaminii, kaip vilna, odos ir metalai.

STOCKHOLMAS. „Goeteborg Pos'en“ Londono korespondentas praneša, kad Londone labai padidejo krautuvų apiplėšmų skalicius.

VAŠINGTONAS. Spaudos konferencijoje Rooseveltas paneigė žinią, kad planuojama nutraukti diplomatinius santykius su Vichy. Prezidentas atsisakė suteikti žinių, kokiam būvyje yra pasitarimai su japonais, o taip pat streikų reikalas.

Nuskandintas turkų laivas

ANKARA. Oficialiai pranešama, kad turkų laivas „Yenidsche“, kuris plaukė iš Burgo į Istanbulą, netoli Messiliko buvo torpeduotas. Laivas tučtuojau nuskendo. Iš ligulos tarpo išsigelbėjo tik kapitonas ir pirmasis karininkas. Laivas plaukė be krovinių. Turkijos vyriausybė pradėjo kvotą. Tai jau antras kartas, kai sovietų povandeninių laivų torpeduoja turkų laivus.

AMERIKA PASISIŪLĘ NUPIRKTI VIŠĄ ARGENTINOS DERLIAUS PERTEKLJU

BUENOS AIRES. Užsienių reikalų ministerija oficialiai pranešė, kad Jungtinės Valstybės yra pasiūlusios nupirkti Argentinos derliaus perteklius.

perteklius. Neoficialiai, bet iš patikimų šaltinių, pranešama, kad Argentinaių vyriausybė yra pasiryžusi ši pasiūlimą priimti, išskyrus tą klauzulę, kuri draudžia palaikyti prekybos santykius su ašies valstybėmis trijų metų būvyje.

PARYŽIUS. „Paris Midi“ žiniomis, žymiai pablogėjo generolo Gamelinio, kuris, pervedus jį į Portalet tvirtovę, buvo paguldytas į ligoninę, sveikatos stovis.

TOKIO. Kaip Domei agentūra praneša, Isogo aerodrome buvo atžymėtas didžiausioje aerodromo Tolimuojuose Rytuose atidarymas. Japonų aviacijos bendrovė įangai užima pustrečio hektaro plotą.

palčių kolchozininkas išsigandusiems raudonarmiečiams.

Aš dar iš savo pusės paaškinau jiem, kad mobilizuotiems raudonarmiečiams vokiečiai nieko nedaro, jei jie patys ateina pasiduoti. Lygtynia, tuo pat momentu labai žemai, išlgai kaimo praskrido vokiečių léktuvą ir pabarstė rusiškai spaustintu atsišaukimu į raudonarmiečius, kuriais raudonarmiečiai buvo raginami tučtuoju eiti į artimiausias vokiečių kariuomenės dalis pasiduoti: miškuose ir kaimuose besibastą raudonarmiečiai būsiai šaudomi vietoje. Po pusvalandžio laiko Molotovo kolchoze neliko nė vieno raudonarmiečio — jie išsivaikšiojo Puchovičių, Červénės ir Bobruisko kryptimis.

Pasilikę vienas, turėjau progą pasikalbėti su susirinkusiais kolchozininkais, kurie, sužinote, jog esu iš Lietuvos, labai nuoširdžiai su manim kalbėjo ir gan išsamiai atvaizdavo man savo vargus ir gyvenimą kolchoze.

— Kaip jie gali kariauti prieš vokiečius ir už kai kariauti (nesako), kaip „mes galime kariauti“, bet kaip „jie gali kariauti“, nes save laiko baltgudžiai, jeigu tėvas kalėjime sėdi, o sūnus kariauja, arba sūnus kalėjime sėdi, o tėvas kariauja. O ar tamsta suprantate, kas yra kolchozas? Kolchozas — tai yra ne kas kita, kaip tam tikra darbo stovykla. Iš kolchozo nė vienas žmogus neturi teisės nė vieno žingsnio pasišalinti. Užtenka bent penkioliką minučių pavėluoti į darbą — tuoju gausi trejus metus kalėjimo.

(B. d.)

Generalinio Komisaro Dr. von Renteln kalba, pasakyta per derliaus šventės iškilmes Kauno Didžiajame teatre

Ponas Generalinis Tarėjau!
Ūkininkai ir ūkininkės!

Sirdingai dėkoju Žemės ūkio generaliniams tarėjui ponui Petronui už žodžius, kuriuos jis pasakė jūsų visų vardu, o taip pat ir jums, už atvykimą, už ši derliaus vainiką ir už ūkininkų triūso vaisius. Bet ypač dėkoju jums už pareikštą čia nuotaikas, kurios jungia mus visus, nekenčiančius bolševikų teroro režimo, atimančio iš žmonių jų darbo vaisių, ir su tuo režimu kovojančius. Pažadu perduoti jūsų padéką Fiureriui Adolfui Hitleriui. Pateiktas dovanas paskirsiu, kaip minėtų nuotaiką išraišką, lietuvių šeimoms, kurių turtą bolševikai sunaikino, ir vokiečių kareiviams ligoninėse. Tos dovanos paliudys, kad Lietuvos ūkininkai jaučiasi vieningi su tais, kurie ginklu rankose kovoja fronte prieš bolševizmą. Derliaus vainikas bus man brangus simbolis, primenąs, kad ūkininkai sunkiomis aplinkybėmis atliko savo uždavinius.

Niekas nežino geriau kaip ūkininkas ir ūkininkė, kad piauti galima tik tai, ką pasėjai, ir kad norint piauti, būtinai reikalinga sėti, kad reikia atkakliai, visomis jégomis be paliovos stengtis įveikti kliūties, kurias iškelia gamta arba laikas, — norint gauti derlius, kuri vaizduoja šis auksu šviečiantį vainiką. Jums teko išlieti nemaža prakaito, kol atlikote dėl vėlaus pavasario užsitiesius laukų darbus ir suvalėte vasaroju. Bet ypatingai jus slėgė bolševikų teroras, nes bolševikai dėl savo nusistatymo prieš ūkininkus norėjo atimti iš jūsų patį svarbiausią dalyką — norą dirbtį. Jie atėmė iš jūsų darbo pajegas ir įrankius. Savo ūkių skirstymo ir nuosavybės teisių mindžiojimui jie buvo įnešę į žemės ūkių visišką surutę. Jie net buvo pasistatę tikslą per keletą savaičių išvežti iš Lietuvos vi-

sus lietuvius į Sibirą. Néra abejoniés, kad ši užsimojimą perbausias kančias jie būtų ir ivykę, jei vokiečių kariuomenė nebūtų apvaliusi krašto nuo bolševizmo. Kova prieš bolševizmą ir visus, kurie ji tiesiogiai ar netiesiogiai remia, vyko ir tebevyksta toliau. Bet jūs atlikote savo pareigą, nors gamta liepos mėnesį buvo atnešusi deiles sausras. Jums reikia padėkoti, kad, nežiūrint įvairių sunkumų, vis dėlto buvo gautas vidutinis derlius. Šiuo metu energingai kovojama ir su sunkumais, kuriuos ankstyva žemia atnešė cukrinių runkelių nuėmimui. Juos reikia būtinai nuimti bent pašaro reikalams. Kadangi visi šie reikai buvo tokie skubūs, tai taip vėlai tegalime atšvesti ir šią derliaus šventę.

Niekas nežino geriau, kaip ūkininkas ir ūkininkė, kad sėja ir derliaus valymas reiškia jiem nuolatinę kovą. Labai svarbu, kad kareivis fronte ko-

vetų ginklais su priešu, kuris jums atnešė tiek kančią, bet ne mažiau svarbu, kad jūs savo nuolatiniu darbu kovotumėte už maisto produktus, kurie reikalingi, kad galima būtų testi kovą fronte ir galutinai nugalėti žvérišką bolševizmą ir jo rėmėjus, — kad jie niekuomet negalėtų atnešti jums tokias balsias kančias.

I tą kovą nužygiavo, Adolfo Hitlerio vadovaujami, vyrai iš visų Europos kraštų. Tai kovai mobilizuojamų ir visos Europos ūkininkų darbas. Jei Lietuvos ūkininkai iš savo pusės naudoja šiam tikslui visas jėgas, tai jie žino, kad jie kovoja ne tik už Europos dvasią, bet ir už savo pačių egzistenciją bei žmonišką gyvenimą. Bolševizmas drauge su plutokratais pa-skutines savo nykstancias viltis deda į tai, kad Europa išbadės, bet ūkininkas, kuris išsitikino, kad šis karas liečia ir jį asmeniskai, stengiasi tas viltis perversti niekais. Jis duoda kovai

reikalingus maisto produktus. Būtinai reikalinga atlikti nustatyti kiekį pristatymą. Juk reikalinga aprūpinti ne tik kareivius, bet, svarbiausia, ir Lietuvos miestų gyventojus, kuriems tas pristatymas būtinai reikalingas. Todėl jūs visus kviečiu visomis priemonėmis suvalytus javus kulti.

Kiekvienas mūsų žino, kad kareivis fronte nevisuomet turi palankiausias savo kovai sąlygas. Jam be paliovos tenka įveikti didelių sunkumų. Pėstinkas turi sulaužyti priešo atspara, net jei negalima pasinaudoti artilerija. Lygiai taip turi elgtis ir ūkininkas. Jei jis ne gauna įprastų pagalbinų priemonių ar žibalo, vis tiek jis turi kliūtis nugalėti. Jis turi kultjavus kitokiais būdais ir tinkamai aprūpinti galvijus. Yra daug priemonių įveikti bet kokioms kliūtimis. Svarbiausia priemonė tai — kaimynų ir kooperatyvų pagalba, kuri dažnai padaro įmanomu tai, kas atro-

do visai negalima.

Zinau, kad jūs visi turite geros valios ir stengiate įveikti įvairius transporto sunkumus, pristatyti pakankamai pieno ar šiaip atlikti bet kokius reikamus uždavinius. Geriausiai tatai įrodo faktas, kad Lietuvos ūkininkai yra pradėję gamybos varžyas ir šiemet užsėjo žiemenkčiais didesnį plotą, negu praėjusiais metais. Esu taip pat tikras, kad ateinantį pavasarį bus daugiau pasodinta bulvių, kurios reikalingos jums pa-tiemis, miestų gyventojams, o taip pat ir mūsų vedamai didžiajai kovai.

Kiekvienas ūkininkas ir kiekvienu ūkininkė atlikis savo pareigą, lygiai kaip ir mes visi be paliovos stengiamės įveikti sunkumus, kuriuos mums neša žemėma. Dabar, kai bolševizmas iš mūsų krašto jau iššluotas, vėl jaučiame po kojomis tvirtą pagrindą ir su viltimi žiūrimė į ateitį. Žinome, kad dirvą ir viena, kas joje auga ir ant jos gyvena, puoselesime ir kad jos vaisiai dar padidės. Ir jeigu kiekvieną atsiradusią kliūtį tūkstančių priemonių įveiksimė, mūsų atpildas bus naujas derlius. Padėsime išsilaikti tévynei, miestams ir frontui, kad galutinai sumuštume Europos bei žmonijos priešą bei jo pagalbininkus.

Todėl kiekvienas eikite ir atlikite savo pareigą. Reikia užtikrinti ir jūsų pačių ateitį, sau-gumą ir egzistenciją. Tas par-eigos atlikimas yra kartu ir geriausia padéką Fiureriui Adolfui Hitleriui — jūsų tévynės išvaduotojui, bolševizmo nugalėtojui. Adolfui Hitleriui — Sieg Heil!

Iškilmėms baigiantis, liaudies dainos ir šokiai įtikinamai parodė, kad Lietuvos ūkininkai, vokiečių kariuomenės saugojami, vėl gali linksmi švesti savo šventes.

Žemės ūkio Gener. Tarėjo J. Petronio kalba, pasakyta per derliaus šventės iškilmes

Ekscelencija,

Atvykę iš visų Lietuvos apskričių ūkininkų atstovai man pranešė, kad derliaus suėmimas yra baigtas. Nors gamtinės ir ūkinės sąlygos šių metų derliui buvo labai nepalankios, tačiau, kiek tai priklausė nuo ūkininkų, jie visiškai yra padarę, kad derlius būtų laiku ir tinkamai sudorotas.

Kai pavasarį buvo sėjama šiam derliui sėkla, tai daugelis ūkininkų nesitikėjo piauti ten, kur sėjo. Ir tikrai, keliems tūkstančiams lietuvių ūkininkų, ir tai geriausiu ūkininkų, savo sėjos vaisių neteko matyti. Kadangi lietuvių ūkininkai nesutiko eiti į kolchozus ir bendrai

neigė sovietų tvarką, tai tokiu

neleimingų skaičius iki derliaus suėmimo būtų buvęs labai didelis, jei ne istorinė birželio 22 diena. Dėl to ūkininkų atstovai čia atvyko pareikštį Tamstos, Ekscelencija, asmenyje Didžiosios Vokietijos Vadui Adolf Hitleriui ir jo narsiajai kariuomenėi savo gilią padéką, kad išlaivino iš žydiškai — bolševikiško junco. Dabar lietuvis ūkininkas vėl gali ramiai dirbtį žemę, kurią dirbo jis pats, tėvai ir protėviai, nes yra tikras, kad bolševizmo dienos baigtos.

Cia atvykę ūkininkų atstovai nori įteikti Tamstai, Ekscelencija, kaip vyriausiam Reicho atstovui Lietuvoje, vainiką, der-

liaus suėmimo pabaigtuviu simbolį.

Šia proga, kaip padéką už Jūsų, Pone Generalini Komisare, rūpesti ūkininkija, atskiru apskričių atstovai prašoleisti įteikti Tamstai mažas dovanėles derliaus šventės atminimui. Tai daugiausia charakteringi atskiroms vietoms pavyzdžiai lietuvių rankų darbo. Jos bus kuklios, kaip yra kuklios jų dirbėjosi, bet taip pat ir nuoširdžios, kaip kad yra nuoširdžios čia atvykusios pasveikinti Jūsų Ekscelenciją.

Leiskite, Ekscelencija, Jums pristatyti atvykusius Lietuvos ūkininkų atstovus ir teikite priimti iš jūsų derliaus vainiką.

Tas atsitikimas buvo prieš keletą metų. Vienas ano meto mūsų žemės ūkio žinybos pareigūnas, tarnybos reikalais išsiažiavęs į užsienį, apžiūrėjo tenkstes žemės ūkio institucijas, ir jam nepaprastai patiko viena cukrinių runkelių veislė. Parvažaves jis prikabėjo jos sėklų išrašyti ir paskleisti visiems mūsų cukrinių runkelių augintojams. Derlius užaugus pasirodė skandalinges reiškinys: anojis veislė, kontiniantiniame klimato duodant pukius vaisius, perkelta į mūsų žurinio klimato zoną tėdavė neikam tikusius bergždžius žieduolius. Nei seklos, nei šaknų! Kilo didžiulis skandalas. Cukraus fabrikas atsisakė runkelių priimti, ūkininkai spaudėsi apgauti, o kraštui — milijoninis nuostolis.

Laimei, tai tik išimtiniai reiškiniai, gal jie ir pasitaiko lyg tyčia tam, kad būtų išsiašmoninta viena ūkinė tiesa, kurią suaktualina šan-dien prasideda.

Žemės ūkio tyrimo departamento laukų sekcijos suvažiavimas. Štai toji tiesa. — Žemės ūki veikia vienas kompleksas sunkiai sukontroluojamu gamtinį veiksnį. Gali gerai pažinti teoretinius žemės ūkio mokslius, bet būsi prastas ūkininkas, jeigu neišmanysi to mokslo dėsnų praktiškai suderinti su analizėmis, — pritaikyti jų savo kraštui klimatinėms ir dirvožemio sąlygomis.

Beja, ir pats ūkininkas per ilga išsidėmi, kas jo žemei tinka, ko rei-

Kaip pas mus atliekamas žemės ūkio tyrimas Keletas informacijų vieno ūkinio suvažiavimo proga

Tas atsitikimas buvo prieš keletą metų. Vienas ano meto mūsų žemės ūkio žinybos pareigūnas, tarnybos reikalais išsiažiavęs į užsienį, apžiūrėjo tenkstes žemės ūkio institucijas, ir jam nepaprastai patiko viena cukrinių runkelių veislė. Parvažaves jis prikabėjo jos sėklų išrašyti ir paskleisti visiems mūsų cukrinių runkelių augintojams. Derlius užaugus pasirodė skandalinges reiškinys: anojis veislė, kontiniantiniame klimato duodant pukius vaisius, perkelta į mūsų žurinio klimato zoną tėdavė neikam tikusius bergždžius žieduolius. Nei seklos, nei šaknų! Kilo didžiulis skandalas. Cukraus fabrikas atsisakė runkelių priimti, ūkininkai spaudėsi apgauti, o kraštui — milijoninis nuostolis.

Laimei, tai tik išimtiniai reiškiniai, gal jie ir pasitaiko lyg tyčia tam, kad būtų išsiašmoninta viena ūkinė tiesa, kurią suaktualina šan-dien prasideda.

Žemės ūkio tyrimo departamento laukų sekcijos suvažiavimas. Štai toji tiesa. — Žemės ūki veikia vienas kompleksas sunkiai sukontroluojamu gamtinį veiksnį. Gali gerai pažinti teoretinius žemės ūkio mokslius, bet būsi prastas ūkininkas, jeigu neišmanysi to mokslo dėsnų praktiškai suderinti su analizėmis, — pritaikyti jų savo kraštui klimatinėms ir dirvožemio sąlygomis.

Beja, ir pats ūkininkas per ilga išsidėmi, kas jo žemei tinka, ko rei-

likti įsigyti tokio patyrimo perneigingos reikalingos. Tai ir per ilgai užtrunka; ir ūkininkas labai dažnai iš pastebėjimų pasidaro netikslias išvadas. Šią praktiškojo mokslo darbą atlikti tenka specialioms žemės ūkio tyrimo išai-goms, dirbančioms moksliiniu metodu.

Pirmoji tokia įstaiga mūsų krašte buvo Baisogalos bandymų stotis, įsteigta 1909 m. Kauno ž. ū. tyrimo departamento griežėsi Dotnuvos Žemės ūkio Technikumas, po jo — Z. ū. Akademija, ž. ū. mokyklos ir atskiri agronomai. Bet mastas buvo per mažas, pats darbas neorganizuotas ir nemetodiškas. I tikras vėžes į 1927 m. įstėte Z. ū. Rūmai, o dabar jis vyko ūkio departamentas prie ž. ū. vadybos. Jo priešakyje stovi agr. p. Šabanavičius.

Sios institucijos tinklas apima vieną Lietuvą, kuri yra padalinta į atskiras sritis, imant pagrindinį dirvožemio ir klimato skirtumus. Jau paėmus fizinių Lietuvos žemėlapį krinta į akis mūsų krašto vienijo žemumą, nuo Mūšos eilinių palaij Nevezį pietų link iki Kauno užsukianti Vilkaviškio linke. Tai mūsų geriausio dirvožemio juosta. Čia yra trys tyrimo stotys (Joniškėlio, Dotnuvos...). — Kitokia žemės ūkio sritis ir, pagaliau, aukštumų sritis ir, pagaliau, smėlio dirvožemio juosta rytuose. — Atitinkamu būdu pravesta organizacijos, kurių atstovai, pateik-

dami konkrečius gyveniminiškus reikalus bei rūpesčius, sudaro realiausią svarstymo foną.

Beje, galima suprasti, kad tyrimo darbas pasinaudotinlus rezultatus duoda ne per mėnesį ir ne per metus: kartais ir dešimtmečio tam prireikia, bet kokia iš to nuda, pailliusi galima porą pavyzdžiu. — Rugpjūtis pas mus 1939 m. buvo užsėta 566.940 ha; jeigu šitas plotas būtų buvęs visas užsėtas ne vieniniai rugių, bet vadinaisais DSS (Dotnuvos Selekcijos Stoties) aukštalaikais, kurie vienam ha duoda 3 kvintalais (arba 14%) didesni derlius už vienam, tai rugių derlius visame krašte būtų buvęs 1.700.820 kvintalų didesnis. — Pas mus dabar plati sodinama Wohltmanno bulvių veislė; jos vieton įvedus vokiečių Staerkereich veislę, duodančią vienam ha 52 kvintalais didesni derlius, viso krašto vienų metų bulvių derlius padidėtu 10.698.627 kvintalais. — Pagaliau, cukrus. Ištirta, kad anksčiai pasėtų cukrinį runkelių vieną ha davę 6,5 kvintalus cukraus daugiau, kaip dešimčiai dienų vėliau sėtų runkelių vienai ha. (Dėl vaizdingumo čia derlius apskaičiuotas ne šaknimis, bet derliumi). 10 dienų suvėlinus pasėti vienam krašte, būtų netekta 98.448 kvintalų cukraus, o suvėlinus dvidešimčiai dienų — net 231.000 kvintalų. — Žinoma, tai teoretiniai skaičiai, bet, tūkst., neberekalininga aiškinti jų konkretios reikšmės.

Šiandien prasideda suvažiavimas

telieliai tik viena žemės ūkio tyrimo

departamento dalį — laukų sekci-

ja. Be jos dar yra sodų — daržų ir gyvulininkystės sekcijos. Departamentui rūpi ir specialūs klausimai; taip, sakysim, yra atskira tyrimo stotis linams (anksčiau ji buvo N. Vilnio), dabar perkelta į lininą rajoną — prie Panevėžio), o Radviliškyje — dūrpynamas. Dotnuvos selekcijos stotis paruošia mūsų kraštui derlingų veislių, o Vitėnuose, buv. p. Rađūno ūky, yra sodų ir daržų tyrimo stotis. Pagaliau, Dotnuvoje yra augalų apsaugos stotis — ginti augalus nuo ligų ir kenkėjų, o agronominės chemijos stotis Vilniuje teikia cheminių patarnavimų visoms tyrimo stotims. Paminėtina ir seklių kontroles stotis, kuri žiūri, kad žemės ūkiui būtų teikiama ūkiai ir tinkama sėla.

Zemė, jos paviršius yra visas masytis. Ko daugiausia iš jos išgaudi — gyvas mūsų interesas. Žemės ūkio tyrimas čia ateina ūkininkui į talką. Toji talka bus kas-kart aktualesnė, nes ūkininko pažanga jam parodys, jog atsiranda vis naujų dalykų, kurių jis nežino ir kurie ūki intensyvinant darosi reikalingi. Tada atsiras ir karštai linkétinas visuotinis ūkininkų domėjimasis ž. ū. tyrimų rezultatai; taip jau yra intensyviaus žemės ūkio kraštaviečių, kur ūkininkai, paskelbtai ūkininkais tyrimų duomenimis urmu naudojasi, nelaukdami kokių paraginių.

„Jei kartą taip, tai ne kitaip“

Operetės premjeros „Linksmoji našlė“ spektaklis

Jau esame trumpai, bet visai tikrai, paminėj, kad operetės premjera „Linksmoji našlė“ buvo malonial publikos sutikta. Be to, pats teatras buvo pilnūteliis publikos. Aškial buvo matyti, kad publikas operetės premjeros laukė. Tai po savo rūšies ilgesnių pertraukos operetė vėl atnaujinta. Šia proga tenka paminti ir trumpa liečiuvin operetės istorija. Jei mūsų opera turi save „tėvą“, tai reikia teigti, kad savo „tėvą“ turi ir operetė. Tas „tėviškumas“ laimingai sutampa su Petrusku vardu.

1924 m. pavasarį Jurgio Petrusko rūpesčiu, buvo pastatyta pirmoji operetė „Gelša“. Tai buvo pastatyta tuose pačiuose Didžiojo Teatro rūmuose, kur ir dabar buvo atidarytas operetės sezona. Vėliau operetės pastatymais rūpinosi kiti vaidilos ir kiti pareigūnai. Dažniausia buvo statomas operetės Vasaros Teatre. Tenka priminti, kad 1927 m. buvo Miko Petrusko pastatyta savo operetė. Pagaliau 1928 m. buvo pastatyta „Gražioli Elena“, „Haremo paslantys“, 1929 m. buvo pastatyta „Doroži Zuzana“. Tais pastatymais rūpinosi vaidilos ir Steponavicius. Kai kurios operetės buvo susilaikusios gastrollių į Lietuvos vietas. Ne be to, kad Lietuvos operetės buvo iš mėgėjų teatru statomas ir žymiai anksčiau už „Gelšą“. Tai plačiai žinomas lietuviško pobūdžio operetės „Adomas ir Ieva“, „Malūninkas ir kaminkrėtys“ ir kitos.

Tur būt, pats svarbiausias veiksnys, kodėl operetė, susilaikė tokios ilgesnių pertraukos, buvo tas, kad Kauno arba Didžiajame Teatre buvo per ankštą. Tačiau dabar operetė atnaujinta, ir... labai gerai padaryta. Pati premiera nurodė, kad su operete įnešama kažkas naujo, ko aukštai mūsų scenai trūksta. Dar uždangai nepakilius, pasigirdo orkestro gyvi, linksmi garsai, kurie charakterizavo ir kitokį vaidybinių turinių. Ir iš tikslo, uždangai pakilius, mes matome, kad tai operetė — šviežia, nauja, ne tas, kas jorastai matyti operoje. Paskirsta Linksmos arčios, juoko pilni dialogai. Pagaliau ir pats turinys kitoks. Viskas sukaši ančiai „linksmajai našlė“, kuri turi dydiškį milijonu pasogos. Tuo iš dienomatinis pasaulis susirūpinės. Svarbu, kad nėgiati atitekti savo vaidybėi, o ne kitai. O „našlė“, kain iš visados myli viena, kuriam po ištisos eilių bandymu ir atitenka milijonai. Kiems tu milijonai labai troškustems, netenkia nėko. Be to, čia dar prisiesta visa išlėnytukė, visa išlė ažtrios minties sakinių. Visa tai veiksmas, gyvina ir padaro pertrauką. Tokiai jau visados yra operetė. Ji kaip žurnakadas nerimsta, ir jos bangu žaismas nuolat kinta. Todėl nenuostabu, jei kartais kitam operetės spektaklyje įnešama ir nauju dalyku.

Operetės spektaklis įnešė naujo ne tik savo teatriniu turiniu, bet dar ir tai, kad operetė pastatė, beveik naujos sceninės žėjos. Jems teko nugalėti visa, išlė kliūčiu, tačiau niekas negali pastoti keliu jaunoms žėgomis. Iš programos skaitant tikrasias payardes, buvo matyti, kad daugelis operetės artistų yra baige konservatoriją. Tik reikia paskaltyti — tai V. Kudabaitė, R. Andrejevas, St. Bacevičius, J. Duršliokas ir kiti. Tai jau viena laidoja, kad operetė yra atitekusi geram kolektivui. Tai, be abejo, didelės reikšmės dalykai.

Linksmosios našlės, arba Hannos Glavari vaidmuo yra atitekės Gr. Matulaitytė. Tai seniai žinoma mūsų dainininkė. Cia jai priukiai pažiūsė suvaidinti, vikrios, linksmos, lankščios našlės vaidmeni, kuri dar turi... dydiškį milijonu priedo. Kai kurios arčios susilaikė malonial publikos kartu. Taip pat gražiai pasireiškė ir jos vaidybinių partneris grafas Danilo R. Andrejevas. Kai kurios jo dainės taip pat buvo publikos malonial sutiktos. Labai gražiai užsirekomendavo Camille de Ročfortas — St. Bacevičius, lyrinis tenoras, kurio daina apie „meilės graži jausma“ buvo su pasigérėjimu išklausyta. Gražiai užsirekomendavo ir jo vaidybinių partnerė Valencienė — V. Kudabaitė. Kitai aktoriai — dainininkai Vicomte Cascada (J. Duršliokas), Raoul de St. Brioche

(P. Maželis) — neabejotini vaidilos ir dainininkai. Kai kurie aktoriai laukia savo didesnių vaidmenų (St. Kelbauskas, Z. Kudokienė). Ypatingai reikia pabrėžti Njeguso — K. Mikalauską vaidmenį. Tai senas, sukumpęs, plikas pasiuntintybės valdininkas, kuris atrodo, visus pasiuntintybės reikalus tvarko. Jis viską daro. Tamstai leidžiant posakiu, tačiau kiekvieną atveju vis taip padaro, kad išeitų samojus. K. Mikalauskas pūkiausai valdininku vienas atvejais nusaržavo ir susilaikė bendro publikos dėmesio. St. Dautartas, baronas Mirko Zeta, režisierius ir aktorių daug padirbėjo ir nugalėjo visas vaidybines ir režisūrines klūtis.

Tačiau tenka operetės premierai šitas ir prikišti. Jau teko minėti, kad liškurus viena kita aktorių, operetės kolektivas yra jaunas. Todėl kai kur teko pastebėti ir vaidybiniu neįgudimo. Tai jaunesnių aktoriams būtini reikia pašalinti. Čia tekstu parafrazuoti linksmajai našlė, kuri sakydavo, „jei kartą taip, tai ir ne kitaip“, t. y., „jei kartą operetė parodė noragyventi, arba pasakė „taip“, tai ir sujos vaidyba, jos lygiu, turi būti kitaip. Bet apie tai teks vėliau spresti, tačiau tai yra būtina žinoti ir nujauti dabar. Operetėje buvo ir baletas. Jis galėjo būti didesnis iš īvairesnis.

Tai pat ir kitos operetės dalys galėjo būti praplėtos. Kalbama apie chorą, svečius, grizetus. Be to, dar tenka atkrepti dėmesį į tai kad operetė yra gyvas veiksmas. Ten vienas dalykas kerta kita. Todėl visais atžvilgiu reikia bendro vikrumo. Matot, net senis Njeguso buvo vikrus, o ką jau kalbėti apie jaunosis. Apskritai, diržentui J. Pakalniui, režisieriui St. Dautartui, baletmeisteriui V. Germanavičiui, chorumeisteriui St. Graužiniui, pagaliau režisierius padėjėjui V. Daugirdui teks dėti vis daugiau pajėgų, kad operetės lygis nebūtu mažesnis, negu operos.

A. LINGA

Tragiškomis aplinkybėmis žuvo žinomas lakūnas pulk. Moelders

BERLIN. Naikintuvu aviacijos inspektorius pulkininkas Verneris Moeldersas lapkričio 22 d. tarnybos reikalais skrisdamas vien lektuvu, kurio jis pats nevaldė, prie Breslavo nukrito ir užsimušė. Prieš nenugalėtas 115 oro kovų nugalėtojas tokiu tragišku būdu sutiko lakūno mirti. Pasiekimai ir laimėjimai šio kupinos degančios kovos dvasios tik 28 metų amžiaus karininko neturi sau pavyzdžio. 1941 m. liepos 15 d. Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadovas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip pirmąjį karinių pajėgų kareivi apdovanoto aukščiausiu pasižymėjimo ženklu už narsumą. Ažuolo lapais su karda iš briliantais prie Geležinio Kryžiaus. Netrukus po to Moeldersas buvo pakeltas į majorus ir jam buvo pavesta vadovauti naikintuvu eskadrilei. Kaip antrasis vokiečių karinių pajėgų karininkas savo 40-jos laimėjimo ore proga 1940 m. rugpjūčio mėn. iš bus apdovanotas Ažuolo laipais prie Geležinio Kryžiaus Riterio Kryžiaus. Pagerbdamas tokius pulkininko Moelderso nuopelnus, Fiureris ir vyriausasis karinių pajėgų vadas pulkininkas Moeldersas po 101-jos laimėjimo ore vokiečių taučios laisvės kovos metu kaip

SPORTAS

LGSF – Kauno futbolo meisteris

LGSF įveikė LFLS 3:0 ir Perkūnas laimėjo prieš Kovą 6:1

Vakarykštėse futbolo pirmenybiu rungtynėse LGSF nugalėjo LFLS 3:0 (1:0) ir Perkūnas nukrito Kovą 6:1 (1:1). Lemiamas susitikimas buvo pirmasis, kuris galėjo išsiškinti naujai meisteri, bet taip pat galėjo sumaišyti pirmenybių lentelės padėti. Pirmasis nuotykis, pasirodė, išsilpė ir LGSF, įveikusi paskutinę kliūtį, be pralaimėjimo iškopė į meisterius.

LFLS prieš LGSF sukojo itin atkakliai ir ryžtingai. Didele žaidimo dalį LFLS net turėjo lauko persvara, bet konkretė valsis nepasiėkė. Pagirtinės LFLS ryžtingumas ir nesumikimas iki paskutinės rungtynių minutės. Atrodo, o kiek laiko jauna LFLS komanda pasisavins daugiau techninių ir taktinių gudrybių, be to, išgisi reikiama patyrimo, tapo visai puiki vienuolikė. LGSF vakar žaidė patenkinamai, bet tik tiek. Gynime trūko Slyžius ir gynikais stojo Galvičius su naujuoju partneriu Deltuvą. Jei Galvičius sukojo visiškai nukliai, tai to negalius pasakyti apie Deltuvą, kuris akimirkomis pasmedavo, ir geresnis dešinysis sparninis manevravavo kaip tinkamas. Saugu linija dirbo atsidėjus. Puolima tempė Baltrimavičius ir Velička. Vis dėlto LGSF ekipa su puikiuoju vartininku Skalskiu priešaky, būdama meisteriu, turėtų sukovoti žymiai geriau, nei prieš LFLS, kada bendras komandos darbas ne visada buvo meisteriškas.

Rungtynių pradžia priklauso LFLS, kuris spaudžia, bet prie vartų lieka hejgėja. 10 min. krinta pirmasis ir vienintelis kėlinio ivartis — 1:0 LGSF naudai (Veličkos nuonelnės). LFLS nepakrinka, vėl metasi į žygius, pelno nesėkmings kampiniu. Žaidimas gana didelės spartos, bet be didesnių sudrybių. 15 min. didele LGSF proga, bet Dargis (naujas LFLS vartininkas) pavoju likviduoja. Tuož Jaškevičius pradeda derybas su teisėjų dėl kalbėjimo ir šukavimo alkstėje. Seka audringi LFLS antpuolių. Uzvečius trenka bauta, bet LGSF vartai lieka švarūs. 31 min. Jaškevičius iš geros padėties mauna pro viršu. 43 min. mirtinė proga prie LGSF vartų, bet po didesnių maišties kamuolių sugriebia Skalskis.

Antrame kėlinį LFLS vėl kimba į žygius. Gera Viltkaus sūnū Skalskis suauina. Atkunta LGSF ir graso priešininku vartams, bet LFLS vėl persvaro, sukuria dėkingų proz, bet netikėtai nesibaigia vartu. LGSF turia daug darbo, kol atsigauna. 21 min. Dirvianskas (LFLS) prie vartų kamuolių sugriebia ranka. Baudinys. Mu-

„Vilijampolėje, Raudondvario plent.

Nr. 70

IŠNUOMOJAMOS
natalbos imonei. Kreiptis į Kepurių ir Skrybėlių fabriko direktorių. Ugniausiu 19, tel. 25228, darbo valandomis. 3763(3)

Visi mėgėjų chorai, orkestrai, vaidybos ir tautinių šokių būreliai, privačio tuoju užsiregistravoti Vilniaus Filharmonijoje ir pranešti jai apie savo velikima. 3861(2)

Valstyb. Jungtinei Vaisvandeniu
Dirbtuvei „Vienybė“ reikalingi kalvis
arklių kaustytojas ir šaltkalvis.
Kreiptis Prieplaukos krant. 29, darbo
valandomis 8,30 — 16,30, telef. 24437.
3860(2)

I L A I S V E

Kaunas, Duonelaičio 24.

REDAKCIJA interesantus priimineja
12–13 ir 17–18 val. Telefonai:
vyr. redaktoriaus 20520, red.
sekretoriaus 21414, redakcijos
20530.

ADMINISTRACIJA dirba nuo 8 līgi
18 val., prieš šventadienius —
nuo 8 līgi 15 val. Tel. 26375.

Prenumerata (laikinė, siunčiant paštu) 1 mėn. užsisakantiems 1
arba 2 egz. po 20 rb egzempliorius, užsisakantiems daugiau kaip po 2 egz.—po 15 rb egzempliorius. Pinigus prašoma siusti per Lietuvos Banko skyrius „Spaudos Zodis“ a. a. b. vardu (papr. ein. sask. Nr. 161560) Lietuvos Bankui Kaune.

Skelbimai darbo ieškantiems 2 rb,
darbo siūlanties 10 rb; pirkimo ir pardavimo smulkūs skelbimai 15 rb; valdinį ir prekybinių ištaigu skelbimų 1 petito elutė 4 rb. Skelbimai priimami administracijoje iš vartų ligi 18 val.; prieš šventadienius ligi 15 val.

Leidžia a. a. b. „Spaudos Zodis“
Spausdina „Žalgis“ spaustuvė
Kaunas, Duonelaičio 24).

3 asmenų šeimai reikalinga vaikus myliinti nuolatinė tarnaitė. Salygos ir atlyginimas geras.

Kreiptis: Apynių 7a (Šiaulių g-vės skersgatv., mūrinis namukas) pas Abromaiti.

3852(1)

Kauno radijas

ANTRADIENIS, 25.XI.

5.00 Vokiečių kariams RP, 6.00 Dieinos mintys. Rytinis koncertas (pl.), 6.40 Mankšta moterims. Vad. D. Nasvytytė, 7.00 Žinios vok. k. RP, 7.15 Žinios liet. k., 7.30 Koncertas RP, 8.00 Savitarpio pagalbos pranešimai, 8.20 Koncertas RP, 9.00 Žinios vok. k. RP, 9.15 pertrauka, 10.00 Koncertas. Groja radiofono mažasis ork., 11.00 Laiko įvykiai, 11.30 Koncerto tesinys, 12.00 Varpu muz. iš Karo muziejaus, 12.05 Pl. muz., 12.30 Žinios vok. k. RP, 12.45 Pl. muz., 13.00 Žinios liet. k. 13.15 Vidudienio konc. RP, 14.00 Žinios vok. k. RP, 14.15 Popietinis konc. RP, 15.00 Žinios vok. k. RP, 15.30—16.00 pertrauka, 16.00 Dr. J. Matusas: Lietuvių ūkiniai ir prekybiniai sugebėjimai, 16.15 Solistų koncertas: Dainuoja op. sol. J. Augaitytė ir op. sol. J. Mažeika, 16.45 Žinios liet. k., 17.00 Žinios vok. k. RP, 17.15 Garsų paradas (pl.), 17.45 iš vokiečių literatūros istorijos I d. (Kar. Vairas), 18.00 Garsų paradas (tes.), 18.30 Laiko įvykiai, pranešimai iš fronto, paskaitos karo ir politikos temomis ir žinios vokiečių k. RP, 20.15 Koncertas iš Vilniaus, 21.00 Žinios liet. k., 21.10 Vokiškai lietuviams, 21.20 Koncertas iš Vilniaus (tesinys), 22.00 Žinios vok. k. RP, 22.15 Šokių muz. (pl.), 23.00 Programos pabaiga.

Kauno Didysis Teatras

Antradienė, lapkričio 25 d.

ČIGONU BARONAS
J. Strauso 3 v. komiška opera.
Bilietai nuo 0,50 — 2,50 RM

Trečadienė, lapkričio 26 d.
BRANDOS ATTESTATAS
L. Fodoro 3 v. pjesė.
Bilietai nuo 0,20 — 1,20 RM.

Penktadienė, lapkričio 28 d.
PRISIKELIMAS
P. Vaiciūno 5 v. komedija.
Bilietai nuo 0,20 — 1,00 RM.

Šeštadienė, lapkričio 29 d.
COPPELIA
Delibos 3 v. baletas.
Bilietai nuo 0,30 — 1,50 RM.

Sekmadienė, lapkričio 30 d., 13 val.
TARTUFAIS
Moljerio 5 v. komedija.
Bilietai nuo 0,50 — 2,50 RM.

Sekmadienė, lapkričio 30 d., vakare.
AIDA
G. Verdi 8 pav. opera.
K. Petrauskui dalyvaujant.
Bilietai nuo 0,50 — 2,50 RM.

Spektaklių pradžia 18.30 val. Bilietai parduodami nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 19 val.; šventadieniais — nuo 12 iki 14 ir nuo 16 iki 19 val.

Kauno launimo Teatras

Antradienė, lapkričio 25 d., 10 val.

TÉVO PALIKIMAS

3 pav. lietuvių liaudies pasaka.

BRÉMENO MIESTO MUZIKANTAI
Brolių Grimmų 4 pav. pasaka.

KONCERTINE DALIS

Uždaras spektaklis Julijanavos ir Marvos pradžios mokykloms.

Sekmadienė, lapkričio 30 d., 15 val.
Premjera

KELIAUJANTI PURIENA

Manfredo Kyber'o 4 veiksmu, 10 pav. pasaka.

Bilietai nuo 0,40 — 1,00 RM.

Bilietai parduodami teatro kasoje
kasdien nuo 10 — 15 ir nuo 17 — 19 val.

SMULKŪS SKELBIMAI

Siūlo darbo

Mokytojas duoda vokiečių k. pamokas. Siūlyti raštu „I Laisvė“ adm. Mokytojui. 3814(5)

Tuoju reikalinga prie vaikų auklė. Rekomendacijos būtinos. Atlyginimas geras. Kreiptis: Būgos g-vė Nr. 39a, but. 1. Novkaičio namas. Telef. Nr. 25340 3843(2)

Prie 4-rių metų berniuko reikalinga ateinanti auklė, mokanti vokiečių kalbą.

Kreiptis nuo 9 iki 10 val. Duonelaičio g-vė 25, but. 5. 3795(2)

Valstybinei Leidyklai reikalingas taurėautojas, sugebantis atlikti: mūro, tinko ir krosnių remonto darbus. Be to, turi būti prasilaivės, kad galėtų eiti ir dešimtininko pareigas.

Su prašymu, adresuoti Valstybinės Leidyklos direktoriui, kreiptis į Ūkio skyrių. Vytauto pr. 23 (III aukšt.), telef. 22910. 3840(2)

Marijampolės apskrities valsčiu ir II eilės miestų savivaldybių mitybos ir tiekimo skyriams reikalingi vedėjai. Pageidaujami dirbti raštinių darbų. Atlyginimas IX kategorijos.

Prašymas su gyvenimo aprašymu siūlyti Marijampolės Apskrities Viršininkui. 3867

Reikalinga sažininga ir švari meraitė prie vaikų.

Savanorių pr. 140, bt. 3. Tel. 20236. 3858(1)

Reikalinga prie šeimos iš 2 žm. sažininga ateinanti tarnaite. Atlyginimas labai geras. Rekomendacija būtina.

Kestučio g-vė 20 Nr., but. 3. 3853(2)

3 asmenų šeimai reikalinga vaikus myliinti nuolatinė tarnaitė. Salygos ir atlyginimas geras.

Kreiptis: Apynių 7a (Šiaulių g-vės skersgatv., mūrinis namukas) pas Abromaiti. 3852(1)

Parduoda, perka

Pirkiai „Hütte“ I tomo XV laidos sovietų leidimo.

Siūlyti Vilnius Mindaugo g-vė 19, but. 1. J. Riaubai. 3774(1)

Perku įvairias radio dalis, lempas, anodo baterijas, nikelino ir elektros pečiukus, laikrodžių dalis ir įvairius radio aparatus matavimo įrankius. Už tinkamus vartoti daiktus moku geras kainas.

Savanorių pr. 5, telef. 20039. 3808(12)

Priimame pardavimui ir parduodaime įvairius daiktus, rūbus ir baldus. Komiso prekyba Prezidento g. 4a. 3825(5)

Parduodamas moteriškas gero kailio kalnierių ir gobeleno staltiesės. Kraševskio 23, b. 7. Šalia šv. Antano bažnyčios. 3870(1)

Pirkia nauja arba mažai vartota moteriška dvirati. Siūlyti telef. 22449 nuo 18 — 23 val. arba rašyti Kaunas, Vilnius g-vė 14. J. K. 3859(1)

Ivairūs

JEI ISVERSTI KA NORS REIK, I SAPIEGOS 6 EIK

Vertimi biuras „Plunksna“ verčia i vokiečių kalba prašymus, pažymėjimus ir kitus raštus. Kaunas, Sapiegos (buv. Tolstojaus) g. 6 nr. Tif. 23727. 3144(25)

Pranešimas

Lietuvos Geležinkelio II Eksplotacijos ruožas praneša visiems padavėliams prašymus i gelež. stocu arentams ruoštis kursus, kad III-oje lajajoje mokslo prasidea XI. 25 8 val. Kaune, Čiurlionio g-vė 12 Nr., kursus salėje.

Taip pat pranešama visiems piliečiams, norintiems įsigyti geležinkelio - eksplotacacininko specialybę ir gauti nuolatinį darbą geležinkelio, kai artimiausiai laiku Kaune pradės veikti IV-jį gelež. stocu agentams ruošti kursų laida.

I kursus priimami visi piliečiai ne jaunesni 21 ir ne vyresni 50 metų amžiaus, sveikatos žvilgsniu tinkamai geležinkelio tarnybai I kategorijai ir baigę:

a) stoties budėtojo pareigoms — nemažai: 4 klasiu nereformuotos lietuvių arba vokiečių gimnazijos, arba nemažiau 2 kl. reformuotos Lietuvos gimnazijos.

b) konduktorių — iešmininku, deintoju, vagonu sukabinėtojų pareigoms — nemažai: 4 klasiu nereformuotos lietuvių arba vokiečių gimnazijos, arba nemažiau 2 kl. reformuotos Lietuvos gimnazijos.

c) konduktorių — iešmininku, deintoju, vagonu sukabinėtojų pareigoms — nemažai: 4 klasiu nereformuotos lietuvių arba vokiečių gimnazijos, arba nemažiau 2 kl. reformuotos Lietuvos gimnazijos.

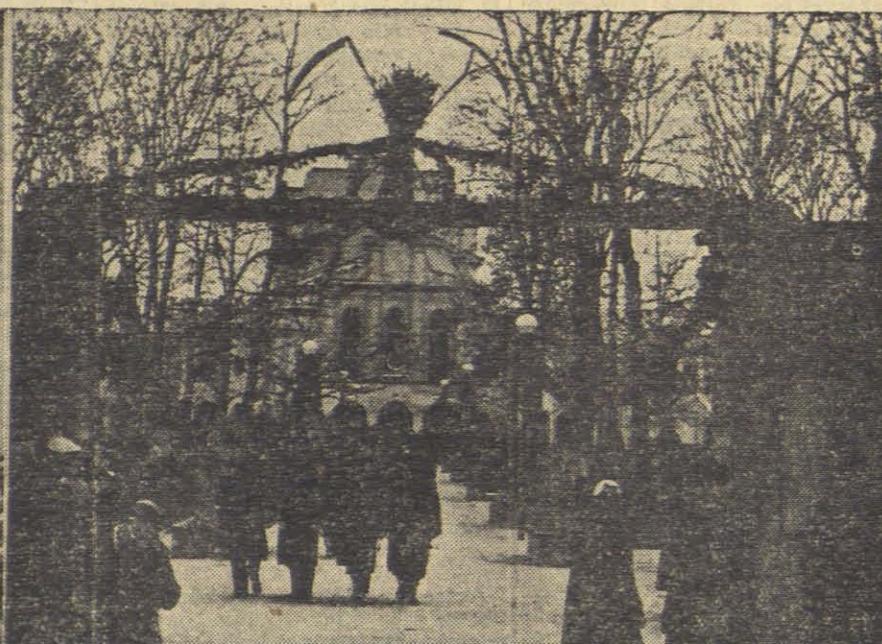
d) konduktorių — iešmininku, deintoju, vagonu sukabinėtojų pareigoms — nemažai: 4 klasiu nereformuotos lietuvių arba vokiečių gimnazijos, arba nemažiau 2 kl. reformuotos Lietuvos gimnazijos.

e) stoties budėtojo pareigoms — nemažai: 4 klasiu nereformuotos lietuvių arba vokiečių gimnazijos, arba nemažiau 2 kl. reformuotos Lietuvos gimnazijos.

</

DERLIAUS ŠVENTĖ KAUNE

Ispūdingos iškilmės Kauno Didžiajame Teatre

Kairėje — kalba Generalinis Komisaras dr. von Renteln; viduryje — Liaudies ansamblis scenoje; dešinėje — Pasipuošę Teatro rūmai.

Vakar Lietuvos ūkininkams buvo ypatinga ir reikšminga diena. Visuose apskričių miestuose ir daugelyje kitų vietų buvo surengtos išpudingos derliaus šventės, per kurias buvo pagerbtini mūsų žalui laukų artojai bei ivertinti jų nuopelnai. Tai buvo ūkininkų diena, ir reikia manyti, kad ji ilgai pasiliks jų atminty.

Nežiūrint Europoje siaučiančio bausaus karo, per mūsų kraštą prūžusio staigaus karo vlesulo bei vien metus pas mus siautėjusio bolševikinio teroro, Lietuvos ūkininkas nešleido arklo ir dalio iš savo rankų, todėl mes vakar ir galėjome pasidžiaugti gražaus derliaus vasis. Ūkininko — krašto maitintojo darbas yra pats svarbiausias. Nuo jo priklauso miesto gyventojai, apskritai, viso krašto gerovė. Netuščiai juk vokiečių tautos priežodis sako: Hat der Bauer Geld, so hat es die ganze Welt (Turi ūkininkas pinigu, tai jū turi visas pasaulis). Tai tikrai reikšmingas posakis, alškausiai parodas, kad juo turtingesnis ūkininkas, tuo turtingesnis visas kraštas. O paties ūkininko turtas ir gerovė labai daug priklauso nuo jo energingumo, su manumo bei darbštumo. Bolševikai savo beprotiškais projektais ūkininko energiją ir darbštumą buvo pakirte. Tačiau po istorinių birželio mėn. įvykių pas mūsų ūkininkus, kurie vėl pajuto po savo kojoms tvirą savią žemę, gržo normali darbo nuotaika bei pasiryžimas uoliai purenti savo juodają žemelę, kad daugiau iš jos gautų. Tas darbštumas, aišku, nesumažės ir ateity.

Centrinės vakar dienos iškilmės vyko Kaune, Miesto teatre. Labai gražiai: eglių vainikais ir ūkininko darbo simboliu — javų pėdais buvo papuoštas takas į teatrą. Ir pats teatras taip pat buvo žymiai pasipuošęs. Visur kabėjo žali vainikai bei ūkininkų audimai, prie kurų išpiesti ūkininkų darbo simbolai — dalgis ir grėblys. Br. Jonušo vadovaujamam dūmų orkestui grojant, po dyliktos valandos į teatrą pradėjo rinktis Šventės dalyviai — visų apskričių ūkininkų ir ūkininkų atstovai ir visuomenė. Lygiai 12.30 min. į Šventę atvyko Generalinis Komisaras Lietuvai dr. von. Renteln, Pirmasis generalinis tarėjas gen. P. Kubiliūnas ir kiti aukštieji vokiečių civilinės ir lietuvių valdžios atstovai.

Gražiai išdekoruotoj scenoje buvo susirinkę ūkininkų atstovai su tautinių drabužiais apsirengusiomis ūkininkėmis, o taip pat visas Vilniaus Filharmonijos liaudies ansamblis.

Derliaus šventę atidarė Generalinis žemės ūkio tarėjas agr. J. Petronis, pasakydamas atitinkama kalba. Jis kreipėsi į Generalkomisara, pranešdamas, kad derlius, nežiūrint visų nepalankių gamtiniai ir ūkininkų salgy, Lietuvoje jau sumatas. Priminės ūkininkų pasiryžimą (visą jo kalbą spausdiname

kitoj vietoj) savo darbu ir ūkinėmis gėrybėmis prisidėti prie bolševizmo sužlugdymo, jis pakvietė Generalinį Komisarą atesti į sceną,

Derliaus šventės vainikas

kur jam bus ieteiktas derliaus šventės vainikas bei pristatyti apskričių atstovai. Generalkomisaras dr. von Renteln, Pirmojo generalinio tarėjo gen. P. Kubiliūno lydimas, užlipo į sceną. Ten jam buvo ieteiktas didžiulis gražus vainikas ir

paskirai pristatyti visų apskričių ūkininkų delegacijos. Tos delegacijos Generaliniam Komisarui, kaip Šventės ūkininkui, ištekė įvairių dovanų. Kiekviena delegacija viską nors skirtingo. Tarp jų buvo matyti: gražių lietuviškų audių, juostų, medžio drožinių ir kitų tautodailės dirbinių, o taip įvairių žemės ūkio produktų: baltas sūris, krepšys gražių kopustų galvų, krepšys cukriniai runkeliai, lėkštė obuolių ir kt. Susipažinės su delegatais ir priėmė dovanas, Generalinis Komisaras pasakė kalbą, kuria lietuviškai išvertė von der Ropp. Savo kalboj jis padėkojo Generaliniam žemės ūkio tarėjui ir ūkininkams už gausias dovanas prižadėdamas apie tai pranešti Flureiui. (Jo kalbą taip pat spausdina, atskirai). Po Gener. Komisaro kalbos, sugrojus Reicho himnus, buvo pradėta antroji Šventės dalis, kuria atliko Vilniaus

Filharmonijos liaudies ansamblis, kingai jis atliko visa eilę senųjų mūsų tautinių šokių bei dainų. Ypač gražiai buvo pašoktas kalvelis, oželis, o sudainuota žemaitiškoji Pempelė ir kitos dainos. V. Rg.

Vilniaus Filharmonijos Liaudies ansamblio šokėjai šoka vieną tautinių šokių.

Vilniaus Filharmonijos ansamblio koncertas

Kai mūsų tautai tenka perkainoti savo kultūros vertėbes, tai tenka atrasti didelių kultūros brangenybių. Tos kultūros brangenybės ne dabar sukurtos, jos sukurtos lietuvių tautos ir labai seniai. Betgi dabar tos vertėbės ryškiai, aiškiai negu kitaip laikais iškeliamos, išryškinamos.

Tai be galo malonus faktas. Tas faktas kalba, kad tokiai vertėbės dar daugiau yra. Tik belėka trokšti, kad visos lietuvių tautos meninės, kultūrinės vertėbės būtybė išryškintos. Tai vertinga ne tik mums patiem, bet ir kitiems, kuriuose mūsų kultūra menkiau susipažinė.

Apie tokį lietuvių meninės, kultūrinės vertėbės išryškinimą, iškėlimą, kalba ir vakarykštis Vilniaus Filharmonijos liaudies ansamblio koncertas, ivykes Kauno Didžiajame Teatre, Derliaus Šventės proga: I koncertą atsilankė labai daug lietuvių visuomenės, o taip pat daug vokiečių karių. Be to, koncerto klausė lietuvių ir vokiečių valdžios atstovai. Koncertas, ką ir besakyti, labai gražiai, darniai, pakiliai praėjo. Buvo be galo daug katučių. Plojo ne tik lietuvių visuomenės atstovai, bet ir vokiečių kariai, kurių tur būt, daugeliu pirmą kartą klausė lietuviškos dainos ir žiūrėjo lietuvišku šokiui. Pagaliau, lietuvių meno nuo aikakėlės ir Derliaus Šventės vakaras. Kaip dieną, taip ir vakare. Didžiojo Teatro rūmai buvo visur kur išpuošti su ūkio padargu emblemomis — dalgiu ir grėbliu. Be to, buvo matyti lietuviškų ornamentų ant drobių, pakabintu tinkamose vietose. Panašiai buvo išpuošta ne tik žemutinė, bet ir viršutinė salė. Be to, labai daug moterų atsilankė tautiškais dra-

bužiais apsitausius. Tai buvo neįprastai darnu. Ne tik scenoje buvo matyti tautiniai drabužiai, bet ir parteryje, ir ložėse ir kitose teatro vistose.

Koncertas buvo sudarytas iš dviejų dalių. Pirmoji dalis, gryna lietuviška daina ir lietuviška muzika, ypač lietuviškų instrumentų demonstracija, o antroji dalis, lietuvišku vestuvių inscenacija, kur be dainų ir muzikos, buvo gana apšciai ir lietuvišku šokiui. Kad geriau galima būtų pasekti koncerto turini, ypač vokiečių karjams, buvo tyčia išleista atskira programa, vokiečių ir lietuvių kalbomis. Ta programa skirta išvairių išgyvenimuis.

Pirmoji koncerto dalis programos sutartinė „Unčių tūpi trys pulkeliai“, dar geriau buvo publikos sutikta, o taip pat kitos sutartinės, „Skumboj, šauniai joj“, pagaliau savo rūšies šedevras „Melninkas“, kur vaizduoamas vėjinis malūnas. Kiek čia garsu atspalviu, imitacijos! Pagaliau chore pasireiškė dainininkas ne menkas paukščių garsu (=vištu) imitorius. Taip pat nuo aikingai buvo sutikta žemaičių tarme padainuotoji „Pempelė koudociji“. Dainelė buvo išgali prasoma pakartoti. Choras padainavo „Služinu pas poną“.

Publika būtu, be abej, prasiusi dar kartot, jei būtu buvę laiko.

Pirmą dalį vertinant, tenka priminti, kad čia buvo ir lietuvių muzikų atskirų kūrinių, pavyzdžių, „Esk, karvute“ — raliaivimas, — užrašytas ir harmonizuotas prof. J. Grudžio. Be to, maža J. Švedo ansamblio vadovo ir dirigento, rapsodija „Klonų alėja“.

Cia pasireiškė visi lietuvių liaudies instrumentai: kanklės, birbuvės, sekminiai rageliai, lamzdeliai, tošelės, skuduciai ir, paga-

jimas atvaizduoti vaizdus, darbų charakterizuoti žmones, gyvulius, paukščius. Beveik kiekviena daina turėjo bei davė tokios charakteristikos. Pirmojo koncerto daina, ir, dzūkų tarme padainuota, buvo „Pasvarcyk antela“. Publikos iš karto, bėnuoniu skirtumo, buvo maloniai sutikta. Antras koncerto programos dalykas buvo „Untytė“, kur sušvilpo, suskambino, beveik žodžiai, tildi, taldi, tildi, pradėjo kalbėti lietuviški skuduciai. Atrodo, tokis menkas ir paprastas instrumentas, tačiau, kai programe pažymėta, disonansiniai saskambiai, polifoniniai, pagristas, vaizdingai iliustruoja išvairius išgyvenimus.

Pirmojo koncerto dalis programos sutartinė „Unčių tūpi trys pulkeliai“, dar geriau buvo publikos sutikta, o taip pat kitos sutartinės, „Skumboj, šauniai joj“, pagaliau savo rūšies šedevras „Melninkas“, kur vaizduoamas vėjinis malūnas. Kiek čia garsu atspalviu, imitacijos! Pagaliau chore pasireiškė dainininkas ne menkas paukščių garsu (=vištu) imitorius. Taip pat nuo aikingai buvo sutikta žemaičių tarme padainuotoji „Pempelė koudociji“. Dainelė buvo išgali prasoma pakartoti. Choras padainavo „Služinu pas poną“. Publika būtu, be abej, prasiusi dar kartot, jei būtu buvę laiko.

Pirmą dalį vertinant, tenka priminti, kad čia buvo ir lietuvių muzikų atskirų kūrinių, pavyzdžių, „Esk, karvute“ — raliaivimas, — užrašytas ir harmonizuotas prof. J. Grudžio. Be to, maža J. Švedo ansamblio vadovo ir dirigento, rapsodija „Klonų alėja“.

Cia pasireiškė visi lietuvių liaudies instrumentai: kanklės, birbuvės, sekminiai rageliai, lamzdeliai, tošelės, skuduciai ir, pagal priimtą paprotį, lenkėsi publikai, atseit, svečiams, o taip pat muzikantams, kurie savo rėžtu taip pat gražiai nusilenkė. Labai daug dėmesio susilaukė „Oželis“, rečiau matytas lietuviškas šokis. Čia jauni vaikinai, šokio būdu, vaizdavo ožukų pastangas pasibandyti. Tai ne iš karto išvyksta. Yra tam tikras preliudas, kol „ožiukai“ susibado. O vėliau jie gražiai atsuka. Tačiau visą laiką reiškiasi ir kitos „ožiukų“ užmačios. Šokis reikėjo pakartoti.

Apskritai, dainos ir šokiai paliko labai gerą išpūdį. Rodos, kad nuomoniu skirtumų nėra. Gal yra kai kurios menkų pastabų. Viena tokios pastabų yra, kad choros dirigentas galėjo būti taip pat taučiakalnis drabužiais apsitaise. Tikrai, Vilniaus Filharmonijos daug padirbėta ir daug pasiekta. Ne tik vadovų, bet viso kolektyvo. Cia ypač minėtinis Ansamblis vadovo Jono Švedo ir šokiu vadovės Marijos Baroneitės pavardės. J. ŽLABYS